

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 25C/220/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4112206917
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Heinrich
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2013:4112206917.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra v právnej veci navrhovateľa : BL Telecom debt, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14, zastúpený advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, proti odporcovi: E. B., bytom L., V. XXX/X, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, so sídlom v Skalici, Petrovská 10, zast. JUDr. Jozefom Kempom, advokátom so sídlom v Chorvátskom Grobe, Nám. Josipa Andriča 1, o zaplatenie sumy 364,16 eura s príslušenstvom, sudcom JUDr. Petrom Heinrichom, takto

rozhodol:

Súd návrh zamietá.

Odporcovi súd náhradu trov konania nepriznáva.

Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu súd náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 364,16 eura s príslušenstvom z titulu neuhradených služieb v sume 32,22 eura a neuhradenej zmluvnej pokuty v sume 331,94 eura. Navrhovateľovi právny predchodca pohľadávku postúpil. Odporca mal podľa zmluvných dojednaní riadne odoberať službu a platiť za ňu, túto povinnosť si neplnil a právny predchodca navrhovateľa vypočil SIM kartu odporcu z prevádzky, na základe čoho nezotrval odporca v zmluvnom vzťahu počas doby viazanosti. Právny predchodca navrhovateľa vystavil odporcovi faktúru na zmluvnú pokutu v žalovanej výške.

Vo veci bol vydaný platobný rozkaz proti ktorému podal odporca odpor s odôvodnením. Platobný rozkaz bol zo zákona zrušený a vo bolo nariadené pojednávanie. Vo veci bolo nariadené pojednávanie, ktoré sa konalo v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu podľa § 101 ods. 2 O.s.p..

Odporca na pojednávaní uviedol, že s podaným návrhom nesúhlasí. On má všetko uhradené. Do 12.12.2008 býval v L., odvtedy býva vo E.. Zmenu adresy navrhovateľovi neoznamoval. Mal nedoplatok vo výške 159,82 eura, o čom dostal aj upomienku z júna 2009. Toto zaplatil tromi šekmi ako je to na č.l. 34, kde aj uviedol súčasnú adresu. Odkedy mu v r. 2008 telefón ukradli, číslo: XXXXXXXXXX nepoužíva. Napriek tomu, že je výpis za február 2009 v spise tvrdí, že telefón s týmto číslom nepoužíval. Nevie o tom, že by mu v júli r. 2008 bola daná nová SIM karta. Nikdy nedostal faktúru podľa ktorej by mal zaplatiť zmluvnú pokutu. V súčasnosti má od T-comu telefón. Je nezamestnaný na invalidnom dôchodku, okrem dôchodku iný príjem nemá, ešte spláca exekúciu.

Odporca v záverečnom návrhu uviedol, že nemá čo by na záver uviedol a nemá žiadne finančné prostriedky.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom odporcu, oboznámením sa s listinnými a to : zmluvou o pripojení, dodatkom zmluvy, faktúrou č. 7903303673, 7902267187, 7000288273, podrobným mesačným výpisom, všeobecnými obchodnými podmienkami, platobným rozkazom č.k. 9RO/73/2012-19 zo dňa 23.04.2012, oznámením o vstupe vedľajšieho účastníka na strane odporcu doručené dňa 26.02.2013, odporom doručeným dňa 06.03.2013, oznámením krádeže, upomienkou zo dňa 26.06.2009, fotokópiou šekov, potvrdením polície zo dňa 14.08.2008, vyjadrením navrhovateľa k odporu doručeným dňa 04.07.2013, vyjadrením navrhovateľa doručeným dňa 06.09.2013, prehľadom telefónov, vyjadrením navrhovateľa doručeným dňa 03.10.2013, zoznamom neuhradených faktúr a zistil tento skutkový a právny stav :

Právny predchodca navrhovateľa s odporcom uzavrel zmluvu o pripojení dňa 11.05.2006 a dodatok dňa 28.02.2008. Podľa navrhovateľa si odporca neplnil svoje povinnosti zo zmluvy a neuhradil faktúru z 08.03.2009 na sumu 30,98 eura za poskytnuté služby a oneskorenie platby a z 08.04.2009 na sumu 1,66 eura za oneskorenie platby. Právny predchodca navrhovateľa vystavil odporcovi faktúru dňa 08.01.2010 na sumu 331,94 eura, v ktorej uvádzal, že ide o zmluvnú pokutu. Pohľadávku postúpil na navrhovateľa. Navrhovateľ v návrhu a vyjadrení tvrdil, že odporca mal podľa zmluvných dojednaní riadne odoberať službu a platiť za ňu, túto povinnosť si neplnil a právny predchodca navrhovateľa vypožičal SIM kartu odporcu z prevádzky, na základe čoho nezotrval odporca v zmluvnom vzťahu počas doby viazanosti. Navrhovateľ poukazoval na zmluvu, že odcudzený telefón a SIM karta odporcovi je porušením zmluvy na strane odporcu ohľadne nedodržania doby viazanosti. Odporca dostal novú SIM kartu a i následne bol odpojený ako neplatič. Súd navrhovateľa žiadal o dokladovanie dôvodu uloženia zmluvnej pokuty, teda dôkazu o odstúpení právneho predchodcu od zmluvy s odporcom pred skončením doby viazanosti a odpojenia SIM karty. Navrhovateľ mal zdokladovať doručenie faktúry so zmluvnou pokutou odporcovi, keď odporca dokladoval, že zmenenú adresu oznamoval právnomu predchodcovi navrhovateľa listom zo dňa 12.07.2009. Odporca dostal list zo dňa 26.06.2009 od firmy poverenej právnym predchodcom navrhovateľa na vymáhanie dlhu na zaplatenie sumy 159,82 eura, čo odporca uhradil tromi šekmi v celkovej sume 160 eur, kde tiež uvádzal novú adresu. Navrhovateľ požadované vyjadrenie a doklady súdu nepredložil. Navrhovateľ v celosti trval na podanom návrhu, odporca s návrhom nesúhlasil, nemá finančné prostriedky na úhradu dlhu.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 51 Občianskeho zákonníka účastníci môžu uzavrieť aj takú zmluvu, ktorá nie je osobitne upravená; zmluva však nesmie odporovať obsahu alebo účelu tohto zákona.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednanie alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 488 O.z. záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 544 ods. 1 O.z. ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa § 545a O.z. neprimerane vysokú zmluvnú pokutu môže súd znížiť s prihliadnutím na hodnotu a význam zabezpečovanej povinnosti. Ak veriteľ nie je oprávnený požadovať náhradu škody spôsobenej porušením povinnosti, na ktorú sa zmluvná pokuta vzťahuje, súd prihliadne aj na výšku škody, ktorá porušením povinnosti vznikla, a na to, o koľko zmluvná pokuta presahuje rozsah vzniknutej škody.

Podľa § 559 ods. 1 O.z. splnením dlh zanikne.

Súd návrh navrhovateľa zamietol. V danom prípade išlo o spotrebiteľskú zmluvu. Čo sa týka samotného znenia zmluvy, išlo o nacyklostylované ustanovenie, ktoré nie je možné ovplyvniť, písané drobným priam nečitateľným písmom. Odporcu to však nezbavovalo povinnosťou uhrádzať platby za poskytované služby. Po odcudzení telefónu a SIM karty dostal odporca novú SIM kartu. V konaní vzhľadom na listinné dôkazy bolo jednoznačne preukázané, že odporca na základe zmlúv a dodatkov využíval služby predchodcu navrhovateľa. Navrhovateľ požadoval od odporcu dlh na službách a poplatkoch v sume 32,22 eura. Tento bol odporcovi účtovaný v marci a apríli 2009. Odporca dostal list z júna 2009 o výške jeho dlhu 159,82 eura čo uhradil a súdu zdokladoval. Pre neplnenie si zmluvy právny predchodca mal SIM kartu odporcu odpojiť a uložiť mu pokutu. V zmysle § 120 O.s.p. súd vykoná dôkazy navrhnuté účastníkmi konania prípadne dôkazy, ktoré považuje za potrebné pre rozhodnutie vo veci. Je na navrhovateľovi, aby preukázal svoje tvrdenia. V prípade nepredloženia požadovaných dokladov navrhovateľ znáša nemožnosť preukázania svojho nároku po hmotnoprávnej stránke neúspechom vo veci samej. Napriek konkrétnej výzve súdu navrhovateľ uvedené skutočnosti nepreukázal. Teda, že i po úhrade dlhu mal odporca ďalší dlh, že bola vypojená SIM karta odporcu, a že mu doručil faktúru na zmluvnú pokutu. V rámci zákonných ustanovení sa súd zaoberal aj zmluvnou pokutou. Zo svojej doterajšej praxe, ak zmluvná pokuta nepresiahla 100 % dlžnej sumy a istina nebola vysoká (drobný spor - pri vyššej sume by súd už takýto pomer neakceptoval), by ju považoval za primeranú. V tomto prípade bola uplatňovaná zmluvná pokuta vyššia. Súd mal za to, že v rozsahu nad neuhradené poskytnuté služby (32,22 eura) je dojednaná zmluvná pokuta v rozpore so zákonom, a preto by ju súd krátil. Priznal by ju preto len vo výške 32,22 eura. Zmluvnú pokutu nemožno spájať s kúpnu cenou tovaru - telefónu. Účastníci uzavreli zmluvu s cenou telefónov 0,03 eura. Údajná „predajná cena“ navrhovateľa nemá nič spoločné s ďalšími zmluvnými dojednaniami účastníkov. Zmluvná pokuta a predajná cena sú dve samostatné, vzájomne nenadväzujúce časti zmluvy. Je otázkou ponuky a dopytu za akú cenu sa ten ktorý výrobok predá. Predávajúci môže aj účelovo poskytnúť výrobok za nižšiu cenu ako je jeho trhovú hodnotu. Nebolo by v rozpore so zákonom, ak by telefóny navrhovateľ odporcovi aj daroval. To, že odporcovi poskytol telefóny za uvedené ceny neznamená, že ich nemal možnosť poskytnúť niekomu inému, druhovo nebol preukázaný nedostatok telefónov. Ak by mala zmluvná pokuta nahrádzať škodu navrhovateľa za poskytnuté telefóny, bolo by možné brať do úvahy nadobúdacie ceny telefónov navrhovateľom nie predajné ceny. Nadobúdaciú cenu navrhovateľ nedokladoval. Zmluvná pokuta má sankčnú funkciu a jej výška má predstavovať do úvahy prichádzajúcu škodu v prípade, že zmluvná strana poruší zmluvné povinnosti. Aj v prípade, že sa účastníci dohodnú na výške zmluvnej pokuty podpísaním zmluvy, má súd právo skúmať jej primeranosť. Súd primeranosť zmluvných pokút skúmal, pričom musel ich primeranosť hodnotiť z pohľadu následkov, ktoré nastali zo zmlúv pre navrhovateľa. Po tom ako odporca prestal

platiť za poskytované služby, prestal mu ich navrhovateľ poskytovať a platnosť zmlúv ukončil. Škoda navrhovateľovi by vznikla v sume 32,22 eura za neuhradené služby. Nič na tom nemení ani skutočnosť, že zmluva bola na dlhšie časové obdobie. Je tak ako otázka dohody účastníkov o výške zmluvnej pokuty pochybná skutočnosť, že odporca mal slobodný záujem uzavrieť zmluvu na 24 mesiacov. Súd zvažoval, či zmluvná pokuta, dĺžka zmluvy ale aj menšie písmo zmluvy možno považovať za neprijateľné zmluvné podmienky. Vzhľadom na rozhodnutie však dané ustanovenia, resp. celé zmluvy v tomto smere v rozpore so zákonom nevyhodnotil. Súd tak skúmal primeranosť zmluvnej pokuty z pohľadu samotného dlhu za hovorné a služby, teda z reálne preukázaného faktu nie z fikcie možnej škody. Zmluvná pokuta má mať preventívny charakter hrozby pre prípad porušenia zmluvy, nesmie však pôsobiť neprimerane, skôr ako bezdôvodný príjem navrhovateľa. Súd nesúhlasil s názorom navrhovateľa, že pokuta má byť vyššia ako zabezpečená pohľadávka či vec. Na druhej strane súd nepovažoval dojednanie účastníkov o zmluvnej pokute za neplatné. Zmluvná pokuta je obsahovo podstatná náležitosť dodatku zmluvy, ktorá musela byť odporcovi známa. Dôvod pre zmluvnú pokutu bol špecifikovaný v bode 2 dodatku. Právny predchodca navrhovateľa mal legitímne právo dať ustanovenie o pokute do zmluvy účastníkov. Navrhovateľ chcel od odporcu zmluvnú pokutu v rozsahu 1.030,23 % samotného dlhu, čo je jednoznačne a nepochybne v rozpore s dobrými mravmi, na základe čoho by bol dôvod pre krátenie v zmysle horeuvedeného postupu, nie nepriznanie zmluvnej pokuty. Súd však zamietol celý návrh, keď navrhovateľ po zdokladovaní úhrad splatných pred úhradou odporcom nepreukázal existenciu dlhu, doručenie zmluvnej pokuty a ani jej právny nárok (odpojenie SIM karty), keď v prevažnej miere bola výška zmluvnej pokuty neprimeraná.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal, keďže mu žiadne nevznikli.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd priznáva náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 150 ods. 1 O.s.p. Ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu súd nepriznal z dôvodov hodných osobitného zreteľa podľa § 150 O.s.p. náhradu trov konania, keď boli teoreticky naplnené predpoklady na priznanie náhrady trov konania. Vedľajší účastník sa k veci vôbec nevyjadril. Náhradu trov konania účastníkov, a aj vedľajšieho účastníka na strane odporcu súd logicky posudzoval podľa § 142 ods. 1 O.s.p., teda, že trovy súd prizná účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech. V predmetnej veci išlo o spotrebiteľskú vec. Vo všeobecnosti sú navrhovatelia pravidelne v takýchto veciach zastúpení právnym zástupcom. Často sa pritom navrhovatelia v týchto veciach domáhajú nárokov v rozpore s platnými právnymi predpismi upravujúcimi spotrebiteľské spory, alebo v rozpore s dobrými mravmi. Súd to v takýchto prípadoch v jednotlivých konaniach ohľadne trov právneho zástupcu navrhovateľa zohľadní. Táto skutočnosť však neznamená, že odporca, prípadne vedľajší účastník na strane odporcu by mal byť zastúpený automaticky právnym zástupcom, a že nemožno objektívne posudzovať podľa § 150 O.s.p. nároky na priznanie náhrad trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Práva odporcu s poukazom na povinnosť súdu skúmať nárok navrhovateľa i bez námietok odporcu neboli ohrozené. Z tohto hľadiska súd nepovažoval za nutné, aby vedľajší účastník na strane odporcu do konania vstupoval. Legitímnou formou, ktorou právnické osoby zriadené a zamerané na ochranu práv spotrebiteľa vo všeobecnosti prispievajú k sledovanej ochrane práv, je aj návrh na začatie konania alebo vstup do už začatého konania v procesnom postavení vedľajšieho účastníka. Pri využívaní tejto formy ochrany práv spotrebiteľa je ale potrebné zdôrazniť, že prejavom skutočného a úprimného záujmu o ochranu práv konkrétneho spotrebiteľa zo strany tej - ktorej právnickej osoby a logickým predpokladom efektívnosti ňou individuálne poskytovanej ochrany je, že: 1/. sa dôsledne oboznámi so všetkými okolnosťami charakterizujúcimi situáciu daného spotrebiteľa, 2/. nebude paušálne vstupovať („nanucovať sa“) do všetkých jej známych konaní, v prípade ktorých by mohla pôsobiť v procesnom postavení vedľajšieho účastníka (§ 93 ods. 2 O.s.p.), 3/. vstúpi len do tých konaní, v ktorých to reálne vyžadujú potreby toho, koho chce v konaní podporovať a kto má byť v zmysle zákona objektom ochrany - spotrebiteľa. Súd podotýka, že právne zástupca vedľajšieho

účastníka oznámil vstup vedľajšieho účastníka do konania, na základe univerzálnej plnej moci, teda je nepravdepodobné, že by vedľajší účastník o konaní vôbec niečo vedel. Právny zástupca vedľajšieho účastníka žiadal doručenie návrhu a príloh a priznanie trov konania v čase keď o veci vôbec nič nevedel. V zmysle § 93 ods. 2 O.s.p. a zákona o ochrane spotrebiteľa 250/2007 Z.z. vedľajší účastník na strane odporcu vstúpil do konania. Úlohou a cieľom vedľajšieho účastníka v takom prípade je ochrana práv spotrebiteľa. Činnosť či nečinnosť zduženia by nemala spočívať, len v udelení univerzálnej plnej moci právnomu zástupcovi. Z toho vyplýva, že dané združenie by malo mať v svojich radoch osoby, ktoré vedia poskytnúť právne služby v oblasti spotrebiteľských sporov, resp. iné odborne zdatné osoby. Úmyslom zákonodarcu bolo, aby združenie na ochranu spotrebiteľa vedelo poskytnúť kvalifikovanú pomoc spotrebiteľovi, prípadne ho podporí ministerstvo, z čoho vyplýva že nebolo úmyslom zákonodarcu, aby sa združenie na ochranu spotrebiteľa dávalo ďalej zastupovať právnym zástupcom, keďže ide o oblasť, v ktorej by sa mal vedľajší účastník vyznať. A ak by to predsa, len bolo z nejakého dôvodu nutné tak bez práva na náhradu trov konania. Z opačného pohľadu, ak by musel právny zástupca zastupovať združenie na ochranu spotrebiteľa v podstate nie je dôvod pre príbratie zduženia ako vedľajšieho účastníka, keďže takáto združenie by nevedelo naplniť predmet svojej činnosti. Daný vedľajší účastník na strane odporcu opakovane vstupuje do súdnych sporov, automaticky zastúpený právnym zástupcom, bez toho, aby vopred vedel o akú konkrétnu vec sa jedná, a či vôbec je potrebné do konania vstúpiť. Bez znalosti konkrétnej veci a požiadaviek odporcov oznamuje vedľajší účastník aj vstup do právoplatne skončených vecí (napr. sp.zn. 25C/313/2012, 25C/380/2012). Z prístupu právneho zástupcu vedľajšieho účastníka sa súdu javí, že nejde o predmet sporu a odporcu, ale o trovy konania vedľajšieho účastníka. Vzhľadom na uvedené okolnosti mal súd za to, že zastúpenie vedľajšieho účastníka na strane odporcu právnym zástupcom je účelové, samo o sebe nesleduje cieľ ochrany spotrebiteľa a narúša hospodárnosť konania, a preto náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu nepriznal. Súd poukazuje na rozhodnutia: uznesenie KS Banská Bystrica č.k.13Co/105/2012-99, uznesenie KS Banská Bystrica č.k. 17Co/91/2012-74, uznesenie KS Prešov sp.zn.13Co/36/2012, uznesenie KS Banská Bystrica č.k. 16Co/100/2012-108, rozsudok KS Bratislava č.k. 3Cod 259/2011-208, rozhodnutie OS Bratislava sp. zn. I 7C/77/2011, uznesenia KS v Nitre sp. zn. 6Co/182/2012, 6Cdo 157/2011.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.

V prípade, že si povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.), pričom podľa § 205 ods.2 O.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.